

[Miljøministeren]

Jeg finder ikke, at man på nuværende tidspunkt skal ændre i principperne i lovforslaget ved at oprette øfond og øråd. En sådan ændring af lovforslaget kræver efter min mening en nøjere vurdering. Den tilskudsordning, som lovforslagets § 4 indeholder, er en nyskabelse, og vi må nu se, hvordan den ordning kan fungere.

Jeg har derimod kunnet tiltræde udvalgets ønske om, at de formål, der kan støttes efter lovforslagets § 4, bør kunne tilgodeses i større omfang end nævnt i bemærkningerne til lovforslaget. Som jeg har tilkendegivet over for udvalget, vil jeg være indstillet på at søge de bevillende myndigheders tilslutning til, at der afsættes yderligere 500.000 kr. til formålet. Det samlede beløb, der herefter foreslås afsat, vil udgøre 1,2 mill. kr.

Jeg vil godt sige, at jeg tror, vi med dette lovforslag har taget et første skridt – et vigtigt skridt – fremad i bestræbelserne for at sikre de små øer som levende lokalsamfund, og den brede enighed, der er om lovforslaget, lover jo også godt for initiativerne for øerne.

Jeg skal også give klart tilsagn om positivt at overveje de to forhold, som hr. Løvig Simonsen nævnte; netop spørgsmålet om de 2 mill. kr. og deres eventuelle utilstrækkelighed bliver også et spørgsmål om underskuddet på de enkelte ruter.

Fru Aase Olesen spørger, om øboerne skal være med i forhandlingerne om færgeordningen, hvis det ikke kan klares lokalt.

Det er min holdning – og det er for øvrigt en holdning, som vi også har fået bekræftet i kommuner, amter og øsammenslutninger – at disse fartplaner så vidt muligt skal afklares lokalt, men det, vi har gjort opmærksom på, er, at hvis der ikke kan opnås enighed, tager planstyrelsen initiativ til at få forhandlet spørgsmålet, og her er øboerne med, idet det klart er udtrykt, at der ikke kan træffes beslutninger om noget, uden at øboernes synspunkter er kendte.

For øvrigt vil jeg gøre fru Aase Olsen opmærksom på, at øboerne er inddraget meget stærkt ved udarbejdelsen af lovforslaget og redegørelsen. Det er jo sådan, at redegørelsen blandt andet er baseret på henvendelse til hvert enkelt øsamfund med anmodning om forslag om, hvad vi kan gøre for at rette op på det, der er galt på øerne. Og lovforslaget er grundigt gennearbejdet med øboernes repræsentanter, med Kommunernes

Landsforening og med Amtsrådsforeningen, og der er enighed bag lovforslaget.

Løvig Simonsen (S):

Jeg skal takke ministeren for, at ministeren har bekræftet de tilsagn, der blev givet i udvalget vedrørende de spørgsmål, jeg rejste i mit første indlæg.

Aase Olesen (RV):

Jeg må konstatere, at ministeren ikke svarede på det, jeg spurgte om, nemlig om man som forudsætning for at give støtte til færgeruter ville forlange, at der var noget så elementært som en pladsbestillingsordning. Hvis jeg ikke kan få det at vide i dag, vil jeg bede om, at forslaget går tilbage til behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling.

Det vil jeg også af en helt anden grund. Jeg kan forstå, at man nu siger, at man ikke vil trække et landsråd ned over hovedet på øerne, og at det er noget, som det radikale venstre har fundet på. Jeg hørte oven i købet hr. Løvig Simonsen sige, at socialdemokratiet og øboerne gik imod et sådant råd. Det må vi så notere os.

Jeg kan oplyse hr. Løvig Simonsen om, at jeg har været på øtur med folketingets økontaktudvalg, og dér er jeg ikke stødt på nogen modstand. Men jeg må notere mig, at socialdemokratiet åbenbart nu er talsmand for øboerne. Det må vistnok stå for socialdemokratiets egen regning. Allerede ved første behandling varslede vi, at vi ville fremsætte ændringsforslag; vi har også nævnt det på et stort møde på økontaktudvalgets tur, og der har været god lejlighed for øboere og Øsammenslutningen til at reagere, hvis man var meget imod det. Det kommer som en stor overraskelse for mig, at man er imod det.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er fortsat alt for megen uro i salen – i begge sider!

Aase Olesen (RV):

Når man fra socialdemokratiets side er så ivrig efter at få ministerens tilkendegivelser om, hvilke beløb han yderligere vil bevilge, synes jeg dog, man også måtte være interesseret i at sikre – uanset hvad ministeren hed-